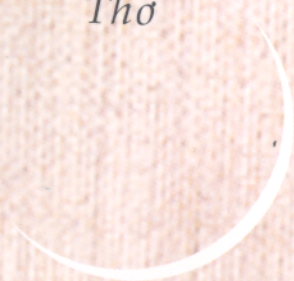

Hữu Thỉnh

Thương lượng với thời gian

Thơ

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

Thương lượng Với thời gian

THƠ

HỮU THỈNH

Thương lượng Với thời gian

THƠ

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

Thương lượng với thời gian

I.

Sang thế kỷ

Sang thế kỷ với con tàu quá rộng
Hoa hồng sang, gai nhọn cũng sang

Tay vun cây và bão dập mùa màng
Sông ôm sóng cả bên bồi bên lở
Thương cảm, phản thù, khoan dung, thứ lỗi
Vé trên tay thanh toán bước lên tàu

Kẻ chậm chân có thể là mây nổi
Mãi ngu ngơ với chim mới ra ràng
Kẻ chậm chân có thể là anh nỡ
Trái tim công kênh thơ phú đa mang

Cuối năm 1999

Nghẹn

Thế kỷ trôi qua
Còn nguyên đại dương ở phía dưới con tàu
Cỏ bao phen phải làm lại từ đầu
Ta im lặng vì quá nhiều mây trắng

Thương lượng với thời gian

Có gì mới? Ngày đi hay cát đến?
Có gì vui? Gió thổi lấy lòng cây
Có gì bền? Nhân nghĩa có còn đây?
...

Ta im lặng vì quá nhiều mây trắng.

Hà Nội 2000- 2005

Những người đi lại phía tôi

Những người đi lại phía tôi
Bao nhiêu bóng mát một lời lá bay
Mặc ai xô dạt mỗi ngày
Mức đau lòng giếng vẫn đầy sao hôm

1997

Thấy

Đụng một kẻ ngấm đủ mặt cái ác
Sống một ngày lợi qua cả kiếp người

Ăn nói khó hơn yêu ghét khó hơn
Đi suốt ngày đời vẫn nguyên chỗ cũ

Đố kỵ gian manh thấp khớp tháo dạ
Tháng ba đầu cành hoa bưởi còn kia

Va quyết và xây xát
Nhân tình lắm lũi đi

2003-2005

Mồ hôi đón ngõ

Đôi luống thời gian
Ai ải mùi đời
Hi hục câu thơ
Gieo chỗ không người

Tấm chắn ngôn từ
Dày sao không ám
Thi nhân dậy chưa
Gà đang chuyển sớm.

1-1996

Ngẫu cảm

Thu hết mọi tiếng chuông thành một sắc
áo vàng
Cõi thiện xa xăm câu kinh vượt dốc
Bao nhiêu kỳ quan che không kín những gì
lầm lạc
Mây vừa đi vừa ngoái lại trông người

1988 – 2005

Cạn lảng

Cổng rãnh thở nhồn nhột dưới nách đêm
Những đàn sên lết đi sau một ngày mới mệt

Cạn lảng
Cạn lảng

Tôi cố lách qua cạn lảng của đời mình
Dưới đáy cốc của hy vọng

2003

Người làm mùa

Những gié vàng lại tụ hội vàng tươi
Mùa hoàn hảo. Thiên nhiên bấy kiệt tác
Sao với ta vẫn chỉ vài nét phác
Tẩy xóa hoài người vẽ mãi chưa xong?

12 - 2005

Một lời

Một lời như thể mái chèo
Khi gầy cán đã bao người cập bến

Một lời như thể lưới cưa
Khi nghỉ lại bao thân cây đã đổ

Một lời như thể giếng khơi
Soi trong đất lại thấy trời ở trong

11-2001

Bóng mát

Tôi như cây biết giấu lá vào đâu
Giữa gió bụi cỗi người

Nếu giấu lá thì còn đâu bóng mát
Bóng mát mà không che nổi chính tôi.

2-8-1996

Ngõ thu

Mẹ già khom bóng dưới cau
Ngõ thu nắng dãi ngày mau sập chiều
Có gì trời đất mang theo
Thế gian muôn nỗi cánh diều mong manh
Có gì xoáy vực chông chênh
Gió neo tay mẹ bỗng thành thiên thu

Hà Đông- Vĩnh Phúc 2002

Thời gian

Đem cho. Đem cho
Không giữ lại chút gì
Đòi lại. Đòi lại
Không hề thương tiếc.

Thương lượng với thời gian

Bày ra. Rồi xoá đi
Ham chơi. Và bỏ cuộc
Thời gian
Ông là ai!?

Ngày 10-11-2003

Vô thanh

Tôi ngồi nhặt sỏi đếm buồn
Gió đi tìm khói chon von mấy đôi
Mây kia ham sự nhất thời
Bao nhiêu oan nghiệt mắt người ngược lên.

Vân Hồ 1980

Năm đi

Gió sao là lạ. Mây khang khác
Không hiểu. Hay là nhịp cuối năm
Hôm qua thì tiếc. Mai thì sợ
Tuột cương trắng cũ lại sang rằm

Hà Nội 2003

Vừa trong mơ cùng tôi

Vừa trong mơ cùng tôi
Cây ra đường đã bụi
Vừa dào dạt cùng tôi
Biển đã thành sương khói

1993

Năm tháng trên vai

Chiều như là chờ đợi
Em như ngày hôm qua
Cây như ai thêu dệt
Gió như kẻ không nhà

Núi cao đường vẫn lội
Bếp nguội biển còn đầy
Sau mỗi lần chạm cốc
Biết đời còn mấy ai

Xuân 1993

Đất ngày thường

(Trích trường ca)

Mười bảy tuổi chắc gì mưa ướt áo
Em đứng so le bên mùa ngâu
Em chọn mùa ngâu để tha hồ lãng quên,
tha hồ mơ mộng
Anh đi qua không gặp mắt em nhìn

Mưa trút nỗi niềm
Gió trên đường lai láng
Lật hạt gạo anh tìm
Em đứng cùng ai
Em đứng cùng ai
Lật hạt gạo lại thấy em đang hát
Gió có điều chi mà tìm đến sông dài

Mười năm rồi
Khúc mía gầy anh chưa hề róc vỏ
Mẹ một mình đi cấy cánh đồng xa
Mẹ đã đi hết con đường của mẹ
Hạt thóc đâu
Hạt thóc đâu
Sấm chớp trước hiên nhà

Mười bảy tuổi chắc gì mưa ướt áo
Mẹ mong em vấp phải cầu vồng
Em hẹn về tháng Tư
Bánh trôi nước vỡ đường không gặp bóng
Em hẹn về tháng Sáu
Ngọn sào tre ngấp nghé trái bông non
Mẹ nhờ cuộc kêu
Cuộc kêu nhỏ máu
Mẹ nhờ khói bếp
Trời ngắt khói đem đi
Rau sam rau dệu rau gì
Rủ nhau thương mẹ những khi mẹ chờ

Anh xuống đò Phụng Hiệp tìm em
Lục bình trôi tránh mặt
Tôm cá quăng mình vào tiệc lớn
Ai chèo đò như dáng mẹ ta khom

Ngon dừa vượt gió dài thêm
Vượt dài thêm con đường sông nước
Chẳng thấy em đâu củi rêu trôi chóng mặt
Chiều động lòng cho câu lý cầm tay

Thương lượng với thời gian

Anh đi tìm em câu lý vắt vai
Người cắp thùng đi dọc đường số một
Người thất cổ dưới gốc cây bình bát
Người đi nhờ phóng ảnh để thờ con

Mẹ ơi mây héo con xin mẹ
Cho con lên an ủi mặt trăng buồn
Chợ tan đường cũng tan như chợ
Bán được buồn hay mua được buồn hơn

Ta vay bóng mát mà không trả
Trời hiểu vì sao lại mất mùa
Ta đã qua những mặt bàn nguy hiểm
Những người hiền vương vít giữa rơm khô

Người ta bảo em rẽ qua kênh sáng
Anh rẽ bùn qua kênh sáng tìm em
Người ta bảo em rẽ qua tiệt cười
Anh tới nơi bát đĩa đã say mềm

Nếu em không hứa em quay lại
Cá chẳng hơi đâu đớp bóng cầu
Nếu em không hứa em quay lại
Sáo chẳng rú đàn đổ xuống lưng trâu

Bất chợt

Bất chợt

được sưởi ấm

từ những ai không quen biết qua đường

Bất chợt

đọc tiểu sử của dòng sông

trên đất lấm cuốc cày chưa kịp rửa

Bất chợt

những cánh chim vụt hiện

vẽ đường đi vô định của con người

Hà Nội, 31-12-2004

Vườn Sô - Panh

Tặng Đỗ Quân

Vườn Sô- panh trang trí thật sơ sài
Chỉ có gió và rất nhiều im lặng

Im lặng cồn cào giục dây đàn lên tiếng
Những âm thanh nức nở kiếp người

Im lặng mênh mông biến trời thành trẻ nhỏ
Lá trong vườn khoe những mảnh mây phơi

Vasava 2-10-2004

Một thoáng làm người

Chừng như cây chôn gốc
Muốn đổi bóng cho tôi

Để cây được làm người
Làm người trong chốc lát

Mới một thoáng làm người
Cây bỗng đòi bóng lại

- Bão trời ta coi khinh
Bão người không chịu nổi.

12-1998

Thương lượng với thời gian

Buổi sáng lo kiếm sống

Buổi chiều tìm công danh

Buổi tối đem trí khôn ra mài rũa

Tĩnh thức

Những hàng cây bật khóc

10-2005

Thương lượng với thời gian

II.

Gửi bạn triền sông

Tặng Hường

Bạn trở về làm lụng dọc triền sông
Nước mấp mé mây vẫn ô mạ trũng
Căn nhà đất ánh đèn dầu cuối xóm
Bạn đi về khuya sớm lo toan

Bạn trở về lấy vợ sinh con
Hạnh phúc nhỏ hai bàn tay che chúm
Lớp trẻ mới lớn lên. Bạn ngỡ ngàng kết bạn
Tâm sự nào áo lính vẫn sờn kia?

Những khu rừng, những trận mạc đã qua
Giờ lấp loáng sau cái vè cấm nước
Hạt lúa ta trồng mà mừng như bắt được
Những quả duối chín mòng trể lại riu chân lên

Chiếc mũ cối bạc màu lại dậy sớm thức khuya
Mưa tháng bảy tầm tã bóng vờ
Bạn lại được chuyện trò cùng tuổi nhỏ
Ếch mong mưa kêu văng ở sau đìa

Tất cả vẫn như xưa, tất cả lại bắt đầu
Đồng sau vụ đi đường cày thứ nhất
Bạn đã tập đi nghiêm, bạn đã tập đi đều
và tập hát
Và bây giờ âu yếm giục trâu đi

Vĩnh Yên, 2-1981

Tháng Giêng

Bánh xe của tháng Chạp
Lăn qua mỗi ngày gầy
Tháng giêng về thêu cỏ
Sợi mưa phùn lay phay

Màu chín những trái cam
Ấm dần sang câu đối
Trời đất lại bén duyên
Mùa xuân lo dạm hỏi

Mẹ vẫn nhắc đến em
Ngày thăm quê vất vả
Anh lặng lẽ ra vào
Để giàn trầu thêm lá

1-1996

Đi chợ Vĩnh Yên

Thôi thì lộc biển lộc rừng
Cá nhanh nhánh vẫy mẹt vùng mới phơi
Thôi thì ngọt lịm đứng ngồi
Trung du khoai sắn vẫn người sắn khoai
Thôi thì quây rộng, quán dài
Mua may bán rủi phát tài cậy duyên

Thương lượng với thời gian

Thôi thì người lạ mới lên
Người dẫu muôn đấng không quên nỗi người
Trẻ trung thế chỗ em rồi
Thắm tươi thế chỗ thắm tươi thuở nào
Bây giờ phận bạc nơi nao
Thôi thì một cánh diều chao rồi bởi
Một hương một sắc một đời
Một duyên một phận một thời chiêm bao.

Vĩnh Yên

Lời mẹ

I.

Mẹ đã sinh ra tôi
Đặt tên cho tôi nữa
Một cái tên nôm na
Hồn nhiên như sỏi nhỏ

Cái cối và cái chày
Con mèo và con cún
Yêu mấy vẫn chưa vừa
Thoắt trở thành người lớn

Thương lượng với thời gian

II.

Tôi bước ra ngoài ngõ
Gió thổi. Nước triều lên
Đi hoài không gặp tiên
Đành quay về hỏi mẹ

- Hãy yêu lấy con người
Dù trăm cay nghìn đắng
Đến với ai gặp nạn
Xong rồi, chơi với cây!

III.

Tôi lại bước dưới trời
Không tiếc mòn tuổi trẻ
Đi hoài không gặp tiên
Lại quay về hỏi mẹ

- Hãy yêu lấy con người
Dù trăm cay nghìn đắng
Đến với ai gặp nạn
Xong rồi chơi với cây!

Số 4 - Lý Nam Đế, 1989

Bất hạnh

Bất hạnh của buổi sáng
để lại dấu vết trên cửa sổ
từ đâu đó
vẳng lại những lời bùn
tôi cảm thấy có ai đang bị làm nhục

Kẻ phản phúc vừa lau tay sạch sẽ
cười sùng sính
trong bộ cánh thố lộ

Xe máy rú rồ đại
chậu cảnh biến thành vật lót tay
hè phố bị hắt nước loang lổ
càng cố chứng minh là kẻ vô can
càng thú nhận là nạn nhân kế tiếp

Luật nhân quả
ngủ gật
trên bậc cửa.

16-10-2003

Tiếng gà trên đảo

Ai mang quê ra đảo
Ló một tiếng gà trưa
Bao nhiêu là súng pháo
Ngây thơ như cây bừa

Nước dồn trong bi - đông
Nằm mơ về mạch đá
Cát sang màu rơm rạ
Đảo lui về thiếu niên

Biển luôn ở cạnh mình
Bao điều còn cửa khép
Gió từ nơi xa khuất
Lại rung nhành sim tươi

Bàng thiếu trẻ con chơi
Cuối năm không nở rộ
Biển thu bớt sóng về
Để menh mông hơn biển

Cuối năm 1983

Giải thích

Hoa sữa cố tình giải thích đêm
theo cách riêng của mình
và tìm thấy nhiều người còn mơ mộng

Đáng tiếc
họ phải nộp thuế thu nhập cao
dù hoa sữa lúc đầu không muốn thế

Những đứa con lại nức nở ra đời

Ngày 1-11-2003

Phút giải lao của đồng chí gỡ mìn

Tóc anh nghỉ giữa chiều hây hẩy
từng sợi chùng sau bao mồ hôi
mây tê tê một dải vắt ngang trời
ngón tay lấm nghỉ ngơi trên điều thuốc

đất mới thật là đất sau lưng anh
cỏ mới thật là cỏ sau lưng anh
anh dọn bữa tiệc xanh
gọi đàn bê tung vó

Thương lượng với thời gian

trước mắt anh những quả mìn chưa gỡ
nằm im lìm trong bao éo le
nổi bất hạnh không màu và vô hướng
nó lặn đi trong một tiếng thô rề

nó lặn vào đất, vùi dưới cỏ
trực ném đi những bức điện màu đen
anh đã qua bao nhiêu có thể
bằng bàn tay mười tám tuổi đời mình

cái biên giới nhỏ nhoi và khắc nghiệt
nằm dưới đầu kim hoả mỏng như hơi
anh đã thắng từng nấc ren phấp phồng
trong chiến trường chật chội
đấu tay đôi

anh vất lại đằng sau những quả mìn
chống tăng
những quả mìn hộp díp
như người ta vất những quân cờ sau một nước
cao tay
đất cứ thế tự do, cứ vì người chăm bẵm
trong âm âm điệp khúc máy cày

Thương lượng với thời gian

anh giải lao anh ngồi trên cỏ
ngồi râm rần như sáng dậy như sau mưa
anh như cánh én bay qua bão
từ hiểm nguy đến thanh thản bây giờ

giành lại đất, anh là người gõ mìn
những phút nghỉ bao giờ cũng ngắn.

Đà Lạt, 13-8-1977

Mưa thanh xuân

Mưa thanh xuân mưa trước cửa thiền
Sông chảy chậm đợi chiều đang bị ướn
Ta khoác chiều mưa
Buồn chẳng vơi thêm
Vui chẳng ngập

Câu kinh bay ra ngoài mái tam quan

1995

Hoa trong vườn Nguyễn Huệ

Ngõ đàn voi để ngà lại sông Kôn
Cát và cát trắng hoài không hết trắng
Trưa cổ xưa hương đưa bảng lảng
Cây vườn thơm từ quá khứ thơm ra

Khi Quang Trung luyện võ dựng cờ
Trời gánh đỡ việc người không làm nổi
Đất kê gió cho chiêng công rêu gọi
Còn hoa thì đang ở đâu đâu

Hoa hôm nay thay chủ nhà tiếp khách
Một mùi hương thao thiết tới mai sau
Nghiep anh hùng nói không bao giờ hết
Hoa kể bằng mây thắm trên đầu

1999-2000

Gửi người bộ hành lặng lẽ

Kính tặng nhà thơ Chính Hữu

Anh là khách quen của những buổi chiều
Bạn thân cùng im lặng
Anh chỉ mong tạo ra nhiều khoảng trống
Khoảng trống dịu dàng quà tặng của
mùa thu

Thế kỷ sóng to
Anh lặn qua tận đáy
Lấy khoan dung làm chiếc phao bơi
Khiến cay đắng cũng nhuộm màu tha thứ

Bí mật của trời trong
Lánh xa mây đục
Anh mang theo những tiếng chuông xưa
Gõ trái tim dưới những vòm lá cổ

Người bộ hành
Người bộ hành lặng lẽ
Cây vẫn đây mà năm đã qua
Xuân lại đến giúp Anh làm gậy chống

Ngày rét đậm 28-12-1999

Cung thánh Chạp

Vạc mảnh bờ con cua mất quê
Rau đay làm lễ buổi tôi về
Ổi đào lên tỉnh xem son phấn
Mẹ vẫn chờ em dóc mía dè

Gió nẩy đàn tre cung thánh Chạp
Trăm câu không đỡ nỗi câu tình
Em mang thiên lý về thưa mẹ
Sông vẫn ba đào trúc vẫn xinh

1988

Tuyết trắng

Trời xé mình ra cho tuyết bay
Sợi đêm đan sáng cả ban ngày
Trời sau cơn ồm cây say rượu
Người ở gần ta hay xa đây

Hình như ta gặp mà chưa gặp
Một chút tri âm ở cuối đường
Tuyết trắng đi tìm nơi trắng đậu
Bắt đầu từ những hạt cô đơn

Mat-xcơ-va, 1987

Thi nhân

Giữa hai vùng tối sáng
Thi nhân bước lên cầu
Gió với bao đáng tiếc
Sắp ngửa dạt về đâu

10-2005

Thợ lặn cầu Thăng Long

Bộ đồ lặn tám mươi cân
Chiếc bình hơi
Và xoáy lũ sông Hồng
Đám bùn nhão dưới năm mươi thước nước

Cả dòng sông đè lên trái tim anh
Anh đánh vật với bao nhiêu trôi dạt
Anh lặn lẽ ném thân vào thử thách
Anh thở dè, anh thở dè từng nấc
Lặn lẽ vượt qua mình trên nhịp quá
chênh vênh

Sông không hề biết anh
Để ghìm con sóng lại
Đất không hề biết anh
Những hạt cát cứ mịt mờ cam nín

Dưới năm mươi thước nước sông Hồng
Sóng nặng trĩu thét gào trên mạch máu
Huyết áp tăng
Trí nhớ bỗng bênh
Anh tĩnh trí giữa bao nhiêu nhiễu loạn
Sông đặc quánh mỗi lần anh lặn xuống
Những trận thác rừng vờ ngủ bỗng bùng sôi

Không nhìn thấy gì không nghe thấy gì đâu
Tất cả trông vào cảm giác
Một thế giới không màu mù mịt
Sương trắng bay trong kỷ niệm xa vời

Cứ thế bao năm dưới đáy của dòng sông
Vội tất cả những gì biết được
Đã làm anh giật mình sững sốt
Khi lên bờ
Bắt gặp lá tre non

Hà nội 1983-1984

Ngọn khói

Sao tôi cứ lan man cùng khói ấy
Mẹ nhóm lên nghi ngút mé đôi
Bùn đất, cỏ khô ngùn ngụt cháy
Cả mùa đông tìm đến sưởi cùng tôi

Khói như cây biết sinh quả theo mùa
Thong thả chín, mẹ lại bồi thêm cỏ
Tháng Chạp gầy hoa mua nhen nhóm nở
Tím như là an ủi cả chiều đông

Ngọn khói xưa giờ ở nơi đâu
Có nhớ mẹ tôi mé đồi cỏ cháy
Có cay đắng trước nỗi đời oan trái
Có thấm buồn bèo bọt táp ngang sông

Ngọn khói xưa còn nhớ tôi không
Tóc trôi dạt vẫn hăng mùi cỏ đất
Đi suốt nụ cười, phía sau tay bắt
Vẫn lan man cùng ngọn khói quê nghèo

Mùa đông 1997

Người đi mở đất

*Kính tặng cô bác
xã Tân Mỹ, huyện Ba Tri - Bến Tre*

Chim tha phương đậu xuống bụi chà là
Câu vọng cổ theo người đi mở đất

Trồng đầu tiên là trồng cây khóm nhớ nhà
Bay vạt vĩa trong buổi chiều xa xứ
Thu đầu tiên là thu trận gió hoang
Quạt tơi tả quanh mái lều tạm bợ

Thương bàn chân con gái sục bùn non
Thương tay mẹ rã rời đêm quạt muỗi
Thương tách nước chè ngắc ngư vị muối
Thương tình nhân không có chỗ hẹn hò

Họ thuần hoá cả thời gian vô sinh
Năm chia tháng thành mùa màng gối vạ
Chiều duyên hải hợp làng mây tứ chiếng
Câu ca xưa bói một nụ hoa đầu.

*Bến Tre, tháng 4
Hà Nội, tháng Chạp, 2002.*

Mưa trên lộ 4

Mưa lúu rúu vào hè trên lộ Bốn
Quả đương mùa mưa trút cả trời thơm
Chiều vô tư mở tiệc những khu vườn
Mưa vút quả xuống gần hơn mặt đất

Đất nghỉ chút thanh thoi sau vụ gặt
Hả hê chưa, đồng thoáng, ếch đang kêu
Tôi cúi nâng Hoà Bình lên một tuổi
Lính xa quê sum họp với hoa bèo

Long An, 1976

Mượn mùa thu một buổi

Mượn mùa thu một buổi
Ta về thăm cỏ đổi
Tháng năm ai mài nhẵn
Mòn sỏi trẻ con chơi

Ai treo điều lưng trâu
Hái chiều vài lá thắm
Ai cấy men sứ sành
Trong bập bùng lửa đượm

Ai mãi đuổi cá cờ
Bỏ quên chiều dải quạt
Ai chơi ô ăn quan
Giờ cười rung tóc bạc

Ra giêng ai lấy chồng
Làm ngắn ngõ tre trúc
Đình xưa mơ bóng hạc
Sóng còn lưu luyến sông.

1-1999

Bóng dừa

Kính tặng các má Bến Tre

Bóng xa như núi nghỉ
Bóng gần thành mây cao

Thân dừa găm vết đạn
Nước ngọt. Bọc cùi thơm
Cái ăn và cái mặc
Treo chung với trái vườn

Mái lá, tường cũng lá
Trời trong chum nước chiều
Mộ con xây trước cửa
Chim xà day dứt kêu

Hậu cứ, đơn sơ vậy
Quân đi và quân về
Bóng vườn ôm chiến trận
Biển đầy thương Bến Tre

Trời còn cho chắc bước
Chăm mộ và nuôi cây
Má ơi, kìa gió chướng
Bông so đũa buông đầy

Ngày rét đậm 28-12-1999

Thư thầy

Trước ngọn thước là con đường xa tắp
Bông hoa nào cũng có vẻ bình yên
Và em tin, sau cay đắng vẫn tin
Những ngọn suối không làm đau bóng lá

Đã vấp ngã, thưa thầy, nhiều vấp ngã
Không ở đâu xa ở giữa con người
Em bước đi hoảng hốt nghĩ về thầy
Đời nhanh quá vui buồn chưa kịp cũ

Đời nhanh quá tóc thầy khói phủ
Giáo án chông chênh bão giạt đời thường
Cây trước cửa gió ở ngoài tay với
Thầy yêu trò vật vã với văn chương

Thương lượng với thời gian

III.

Hai nhà

Hai nhà lưng dựa vào nhau
Cành xoan bên ấy ngả đầu sang đây
Lá sả đấy gọi đây say
Ru em bên ấy bên này thiu thiu
Hôm qua bên ấy lấy Kiều
Bên này cầm mãi cái mưu Tú Bà
Mãi nghe chênch chếch trắng tà
Đầu hồi bên ấy ngả qua bên này
Sáng ra nắng trĩu cành cây
Mái lá bên này choàng cả bên kia

Vĩnh Yên, 1962

Hạnh phúc

Chẳng có ai dạy hoa
Nở cách nào thì thắm
Thế mà họ khuyên em
Đừng yêu anh, bất hạnh

Em bướng bỉnh như trời
Nổi sào không chịu thấp
Anh lắm lì như đất
Ai nói gì cứ nâu

1982

Sắm tết

Biết sắm Tết gì đây
Cho người đang xa cách
Một trời hoa mở khép
Hoa nào cho đôi ta

Chợ gần vòng chợ xa
Bán mua toàn thiên hạ
Chợ mỗi ngày mỗi giá
Giá nào cho chia phôi

Biết sắm Tết gì đây
Cho người đang xa cách
Mua gì cho đỡ rét
Bán gì với cô đơn

Chim chớp cánh sau vườn
Ngày dồn toa trên lịch
Biết sắm Tết gì đây
Cho người đang xa cách.

2-1993

Tiền xuân

Bao nhiêu tha thiết với người
Núi khêu trăm ngọn cầm lời mây bay
Bao nhiêu khép mở tỏ bày
Cúi hương nhận cả vòng tay đương thì
Mưa đào tiền mỗi xuân đi
Năm năm tháng tháng chắc gì đã em

2-1999

Xa vắng

Xa vắng quá buồn chồn đi hỏi cát
Đường đông người, đâu nhủ dấu chân em

Xa vắng quá một mình đi hỏi bến
Người sang dò có dạn sóng gì thêm

Xa vắng quá tần ngần đi hỏi chợ
Người mua gương dạo ấy có hay về?

Người mua gương đã một lần trở lại
Soi từng bừng, rồi lặng lẽ quay đi

2-1999

Áo ai

Áo ai như là áo
Anh buồn suốt bấy nay
Tiếng ai như là tiếng
Mưa đi sông vẫn đầy

Anh muốn nói một câu
Chẳng nơi nào khuất gió
Em ở chớm mùa trăng
Có nhớ người đang nhớ

Có gập áo gập khăn
Xếp vào kho mộng寐
Có một mình so chỉ
Khâu lành cho không gian

Tiếng ai như là tiếng
Đường dài nín bóng xe
Áo ai như là áo
Em về đem Xuân về?

2000

Một lần

Anh đã một lần chạm phải mắt em
Chỉ lần ấy mà không sao gỡ được
Anh như một đôi cánh chuồn chuồn
Bị chấm nhựa trong ngày tươi sáng ấy

Anh bỗng thấy mình mạnh mẽ lớn lao
Qua khu rừng có lời ca dẫn dắt

Em nhớ thương ơi
Chúng ta sống vì nhau
Chúng ta hát vì nhau
Chúng ta buồn cũng vì nhau
Trời thấy vậy cho mùa xuân trở lại

Từ dạo ấy những ngôi sao tình ái
Cứ tìm mình dưới đáy biển đêm đêm

Lọc

Lọc hết bùn đi
Còn chút gì sót lại
Đấy là anh sau những vui buồn

Tắt mất ngày rồi
Còn chút gì sống được
Đấy là em rục rờ sao Hôm

Anh đã yêu em trên tất cả những gì nhảm nhí
Mây đến quanh ta thành đồ đặc ngày thường

Đến quả chín cũng phải cần vỏ bọc
Hai đứa mình vừa bóc một lần yêu

1992

Nha Trang ngày em đến

Nha Trang ngày em đến
Mùa xuân cũng trở về
Có gì không rõ rệt
Như mưa phùn theo đi

Bãi biển bước sang chiều
Nắng về thưa trên lá
Bờ mặc sóng dào lên
Không nói gì thêm cả

Một đầu ghế bỏ không
Quay về vùng cách biệt
Biển thì rộng vô cùng
Không đỡ gì em được

Trời thách trăm ngọn núi
Đành chỉ biết cao thôi
Người đi qua nhiều lắm
Nhưng người đi có người

Gió vui những hoa dừa
Rơi vàng nơi đầu ghế
Mùa xuân không nở tẻ
Dẫu chỉ một mình em.

Hoa tặng

Bông hoa này tới em
Sau bao người mặc cả
Con đường này tới em
Sau bao nhiêu lần lỡ

Người ta đã nhắc lên
Rồi người ta đặt xuống
Anh là kẻ đại khờ
Mua hoa này đem tặng

Anh muốn bước thật êm
Nhưng cầm sao nổi gió
Biết vậy em vẫn cười
"Anh xem, hoa vừa nở".

Ước

Có cái gì đã rơi
Vừa rơi thêm lần nữa
Chỉ còn một mình anh
Vội chiều qua cửa sổ

Mùa thu cũng bỏ trời
Đi về miền tiếc nuối
Có con tàu mệt mỏi
Thét còi trong tim anh

Thương lượng với thời gian

Ước có em ngoan mềm
Chợt đến cùng ngọn gió
Tóc em hay mây thổi
Bàng hoàng trên vai anh

1992

Trái đất chẳng rộng đâu

Căn nhà ấy ta không ở được
Hai đứa kéo nhau ra ngoài đường
Rầm rập xe đi
Rầm rập người đi
Hai đứa ta đành dạt về bên phải

Trái đất chẳng rộng đâu
Ta dắt nhau trú dưới gốc cây
Chim kéo đàn đòi lại

Trái đất chẳng rộng đâu
Ta tìm về những ngôi nhà
Những ngôi nhà chập ánh đèn buổi tối
Hạnh phúc của người này là ngăn cách
của người kia

Trái đất chẳng rộng đâu
Ta hoang đại dưới trời
Lấy tình yêu làm mái nhà che chở

Vân Hồ 1980

Dang dở

Hoa đã bỏ đi rồi
Mà bình còn đầy gió
Mỗi ngày anh có em
Lại đầy thêm dang dở

1995

Thương lượng với thời gian

Một mình

Xa em đôi tiếng đôi hình
Trời xanh với chỉ một mình trời xanh
Nghe giờ nén nhớ trong anh
Gấp đêm làm gôi chẳng thành giấc em.

Tuyên Quang 2001

LỜI CHÚ CỦA TÁC GIẢ

Cùng bạn đọc.

Tập sách nhỏ này tập hợp những bài thơ tôi làm rải rác trong vòng hơn mười năm qua. Trong đó có những bài đã in trên một số sách báo. Nhiều bài công bố lần đầu. Trong quá trình xuất bản, tác giả đã xem lại và sửa chữa theo góc nhìn của nhận thức mới. Có một số bài được thay đổi gần như hoàn toàn so với bản công bố lần đầu. Trong các trường hợp sửa chữa, xin được lấy văn bản trong tập sách này là chính thức.

Xin cảm ơn các bạn.

Hà Nội, 28-11-2005

HỮU THỈNH

Mục lục

	trang
I.	
♦ Sang thế kỷ	7
♦ Nghẹn	8
♦ Những người đi lại phía tôi	10
♦ Thấy	11
♦ Mồ hôi đón ngõ	13
♦ Ngẫu cảm	14
♦ Cạn lắng	15
♦ Người làm mùa	16
♦ Một lời	17
♦ Bóng mát	18
♦ Ngõ thu	19
♦ Thời gian	20
♦ Vô thanh	22
♦ Năm đi	23
♦ Vừa trong mơ cùng tôi	24
♦ Năm tháng trên vai	25
♦ Đất ngày thường	26
♦ Bất chợt	33
♦ Vườn Sô - Phan	34
♦ Một thoáng làm người	35
♦ Thương lượng với thời gian	36

II.

♦ Gửi bạn triền sông	39
♦ Tháng Giêng	41
♦ Đi chợ Vĩnh Yên	42
♦ Lời mẹ	44
♦ Bất hạnh	47
♦ Tiếng gà trên đảo	49
♦ Giải thích	51
♦ Phút giải lao của đồng chí gỡ mìn	52
♦ Mưa thanh xuân	56
♦ Hoa trong vườn Nguyễn Huệ	57
♦ Gửi người bộ hành lạng lẽ	59
♦ Cung tháng Chạp	61
♦ Tuyết trắng	62
♦ Thi nhân	63
♦ Thợ lặn cầu Thăng Long	64
♦ Ngọn khói	67
♦ Người đi mở đất	69
♦ Mưa trên lộ 4	71
♦ Mượn mùa thu một buổi	72
♦ Bóng dừa	74
♦ Thưa thầy	76

III.

♦ Hai nhà	79
♦ Hạnh phúc	80
♦ Sấm tết	81
♦ Tiên xuân	83
♦ Xa vắng	84
♦ Áo ai	85
♦ Một lần	87
♦ Lọc	89
♦ Nha Trang ngày em đến	91
♦ Hoa tặng	93
♦ Ước	94
♦ Trái đất chẳng rộng đâu	96
♦ Dang dở	98
♦ Một mình	99
- Lời chú của tác giả	100

Nhà xuất bản Hội Nhà Văn

65 Nguyễn Du - Hà Nội

Tel & Fax: 8222135

E-mail: nxbhoinhavan@hn.vnn.vn

Thương lượng với thời gian

thơ HỮU THỈNH

Chịu trách nhiệm xuất bản:

NGUYỄN PHAN HÁCH

Biên tập:

TẠ DUY ANH

Vẽ bìa:

VĂN SÁNG

Sửa bản in:

TÁC GIẢ

In 1000 cuốn, khổ 13x20 cm, tại công ty in Việt Hưng (chi nhánh tại Hà Nội)

Giấy đăng ký kế hoạch xuất bản số : 144-2005/CXB/36-85/HNV

In xong và nộp lưu chiểu quý IV năm 2005

Hữu Thỉnh

Thương lượng với thời gian Thơ

573 1